

Světlo na konci tunelu

S volným pádem se děj začal v újelijak. Pro někoho bylo bezpečně na tandemu, jiní si mělem státem pámi první stabilizaci a dalšího dráeli dva instruktoři. Jak ale vypadá první volný pád v tunelu? A jak si pak takový tunelový zvyk na skutečně seskoky? Váste nebo ne, byl to pákný hukot...

Představte si klasickou situaci "za oknem zima a vnitřní a vy se nemůžete dostat, a se pátem vými konečně ot turboletu a do známku si napáete AFF Level 1. Jenže do první daleko, a tak pátem i láte a bídíte, jak ne zabít as. Náhodou objevíte pájru vídě z tunelu, podvíte se na mapu a zjistíte, že to k nejbližšímu SkyVenture ze který jenom dví hodiny letadlem. Stačí par e-mail a rezervace je na svět...

A tak jsem se jednoho květnového rána vypravil z Chicaga do Denveru. Na malebném letišti na Skalistých horách čekalo připravené auto a po první hodině já zdy jsem zaparkoval pátem zvláštní hranatou budovou, která do širokého okolí hučela hlubokým rachotem proudícího vzduchu. Ano, SkyVenture Colorado, jeden z nejmodernějších vnitřních tunelů v USA.

Na začátek se sluší poznamenat, že denverský tunel nepatří ke klasickým paraútlustickým včvkovým státemiskám "podle provozovatele" je nějakých 95% vjch zříkzná-ká 2D, prototypová, bezpečná na vletě z bezpečně kolná zříjezdě, nebo bezpečně posezeně. Tomu také odpovídala nesmírně pohodová atmosféra v nějakém pálhodině moc nesejde. Že jsem pámišel o dví hodiny dátem-v? Ždný problém "jestli chci, má hned, asové sloty se pátiděluj - dost flexibilní.

Ještě jsem se ani nestačil rozkoukat a holky z recepce mi začaly pátemstavovat instruktora. Ujal se mne Dan. Hned se ptal jestli už jsem skákal a kolikrát. Nesmíle jsem pápnul, že zatím jenom jestkrát static line. Zasměl se, že to vbec nevadí, že on má těch seskoků jenom sedmadvacet. Celkem by mě zajímalo, jak vypadá takový sedmadvacetý seskok člověka, který dělá instruktora v různých tunelech už nějakých šest let...

Moc jsme se nezdržovali povídání a šli na první úkolení. Nafasoval jsem kombinózu, chrániče loketů a kolen, hru a brýle, ale ne jsem si to vjchno stáil obléct, už tu byl Dan s vozákem. A začal suchý trnink. Nejdětem-v pátemdnáka o prsní poloze, potom něco mělo o plochých otáčkách, cvičení na vozáku a ještě pájru slov o nové otevřeně (což bylo obzvlášť pikantní, protože jsem do té doby ani nevěděl, jak takový uvolňovač vta vypadá a kde pátemsná je). Úkolení pátem první blokem zabralo tak pálhodinku a Dan ho ukončil s tím, že bude kdy se zbytek naučím pátem-mo v tunelu.

A tak začal první pátem-minutový timeslot. Vbec jsem nevěděl, co čeká, když se za námi zaklaply skleněné dveře a posadili na lavici v tunelovém zřízemě. Pátem námi zrovna dolátala nějaká dvojice vletná-ká a už mě Dan tla Náraz vzduchu byl sice znatelný, ale nikterak stresující, protože obsluha vřazně snážíla vřkon. Dan zstal stá pátemitlaíl mě dolá na sá, abych si zkusil prohnout a pájru otáček (jeho metodu bezpečněstav si, že pátem-dě náj

Na posledních patnáct minut jsme se dohodli, že si vyzkoušíme základy letu na zádech a jář dalších užitečných věcí. Takže zase zpátky na sání a plácnání pokračovalo. Nakonec jsem sice na sání přišel plochých otáček udávkou konci timeslotu jsme se dohodli, že tohle cestou nepůjdeme a že se raději naučíme pátechod zpět do prsní polohy. Zaplaťpánbůh za to. Nakonec jsem si také vyzkoušel látnání - poslepu, kdy člověk vnmání pohyby mnohem intenzivněji tak otáčky jenom s použitím nohou a nějak slajdování - do stran. Finální - áet za hodinu áistáho áasu s inženýrem v tunelu (spá - to bylo věc, protože jsme áasto pátehovali) byl lehce nad 800 dolarů (cca 17 tisíc Kč). Tehdy jsem se nedocenil, ale po shlédnutí cenů evropských tunelů jsem litoval, že jsem nezůstal v Coloradu jeřit o pář dnů -

Uběhlo pář dnů a já jsem seděl v kolánském turboletu, který pomalu stoupal na kopec. Vpravo Lojzek, vlevo Kudla z druhé strany se zubá Hanka s kamerou. Krve by se ve mne nedoázal, v obličeji jsem byl bledý - nešť na natáčení Primalexem a v hlavě věchny ty áte hospodských rejpálů o tom, že má vlastní - nemají - instruktoři co užít a á studenta by také chtěli. Realita byla samozřejmě jiná, kde áplně jinde. Jakmile jsme vyskočili z májiny (což si moc nepamatují, ale nářstá - je vě na videu), začal jsem žít - že zlatě tunelové áasy skonily...

V první áte mý pátekvapil neskutečné rachot a rychlost volného pářdu. V tunelu byl proud vzduchu věrný a člověk se tak mohl lápe uvolnit a věnovat se álohám, aniž by ho páti tom rychlost rozálovala. Pak tu byl samozřejmě bláňcá - se země a neustálá snaha kontrolovat věřkomár - zatmco v tunelu jsem měl ruce v boxu a jenom má hlavou, tady jsem cpal ruce dopádu, protože každé pohyby hlavy do strany znamenal drobnou zřítu stability. No a nakonec pátechod z absolutních souádníc do souádníc relativních. Zjednodušeně áteeno áe" v tunelu máte proměnlivou rychlost vzduchu, takže páesně věte, kdy visíte na stě, kdy klesáte a kdy zase stoupáte. V reálu ánevě, jestli náhodou necouváte a nepřizabije kameramana, ani jestli nemáte náhodou klesat rychleji (asi ano, když jsem nafasoval hned dva zářové pářsy a kamera káidálka). Nikde ářdná obsluha, která by mohla pářdat věřkon. ářdná odpáet zbřvájá-cáho áasu v timeslotu a diváci v integřních má - ne a ne pustit. A na pátehování - á také nehraje.

Dobře, máň s těm popisem seskoku trochu páteháním, ostatně jako asi každé, kdo má naskájkáno náco má tučet. Tunelové tráňnk mohu nově ká jenom doporučit, protože studenta naučí - základně - návyky, které se má páti volným pářdu v reálu věc nešť hodit (stabilně - poloha, jistota v otáčkách, stoupání, klesání, kompenzace pářotevřání). áelováka v tunelu nestresuje bláňcá - se zem, má že se věnovat tráňnku a když se mu ážňhod nepovede, má dost áasu na opakování. Pohyb v absolutních souádnícch je také super áe" drážet se na stě znamená břit jako pářbitá na pář centimetrech s konstantně pářdovou rychlostí - a máňnost - neustálá kontroly p. Rozhodně bych ale s instruktorem dohodnul vyřání - rychlost v pokročilejších fářch tráňnku, který by lápe odpová skutečným volným pářdu áe" jinak si člověk zvykne na to, že se nemusí moc prohřbat, a nuceně prohnutá v pářpravě - o pohodu a koncentraci na álohy. A přivě o pohodě páti volným pářdu je tunel pátedeváním.

Pokud máte tu máňnost, uráitě si látnání - v tunelu s nějakým dobrým instruktorem vyzkoušejte. Osobně doufám do SkyVenture v Denveru jeřit pářkrřit podvěřm áe" jsou tu pátece sedáky, headdown, manta...

{youtube}dXcPzSWEmgQ{/youtube}